

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁR BELVÁROSI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2022. REFORMÁCIÓ HAVA

XXVIII. évfolyam 3. szám

Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen
Isten hatalma az minden hívőnek üdvösségére.

Római levél 1,16

A hagyomány nem a hamu őrzése,
hanem a láng továbbadása.
Thomas Morus

Fotó: Fábrián István, Tahi, gyülekezeti nagytábor

REFORMÁCIÓ ÉS A MEGTISZTÍTOTT ÉLETEK

„Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (1Jn 1,7)

„A történet szerint egy öregember hegyek között élt fiatal unokájával.

Minden reggel a nagypapa elcsendesedett, és régi, megviselt Bibliáját

olvasgatta. Az unokája, aki ugyanolyan szeretett volna lenni, mint ő, mindenben utánozni igyekezett a nagyapját. Egyik nap megkérdezte: „Papa, én is próbálom olvasni a Bibliát úgy, mint te, de nem értem azt, és amit értek, azt is elfelejtem, amint becsukom. Mire jó a bibliaolvasás?”

A nagypapa, aki közben szenet tett a tűzre, csendesen odafordult hozzá, és azt mondta: „Fogd meg ezt a szeneskosarat, menj le a folyóhoz, és hozz egy kosár vizet!” A fiú úgy tett, ahogy mondták neki, bár az összes víz kicsurgott a kosárból, mielőtt visszaért volna a házhoz. A nagypapa nevetett, és azt mondta: „A következő alkalommal egy kicsit jobban szedd a lábad!”, és visszaküldte azzal, hogy próbálja újra. Ezúttal a fiú gyorsan futott, de a kosár

csak üres volt, mire hazaért.

Az öregember végül azt mondta: „Nézd meg a kosarat!”. A fiú ránézett, és a kosár másmilyen volt. A régi, piszkos

szeneskosár helyett egy tiszta kosár volt. „Fiam, ez történik akkor is, amikor a Bibliát olvasod. Lehet, hogy nem érted, vagy nem emlékszel mindenre, de amikor olvasod, az kívül-belül megváltoztat. Ez Isten munkája az életünkben. Ez az, amit csak Isten tud elvégezni, átalakítani bennünket kívül-belül, és lassan Krisztushoz, a Fiához hasonlók leszünk.”

A reformáción gondolkodó modern ember kísértése, hogy az emlékezésében szem elől téveszti a lényegét. Nem elég ugyanis a reformáció felekezeteket, országokat és társadalmakat is formáló hatását szemlélni. Aki idáig jut, az csak a történész szintjén marad, holott az Úr nem történészekké, hanem gyermekeivé szeretne formálni.

A reformáció ugyanis az Isten Szent Lelkének az egyes emberre kifejtett lelki-szellemi megújulását bontakoztatta ki elsődlegesen. Az evangélium új erővel járta be Európát, majd az egész világot.

A Biblia anyanyelveken való megjelenése mindent megváltoztatott. Az ige megértése, és az annak való engedelmesség újjászült életeken keresztül formálta az egyházat.

A méltó emlékezés ma is az az indulat, amellyel elhiszem, hogy élő hit az ige által adatik, mert a „hit hal-

lásból van, a hallás pedig Isten igéje által.”

Az öt „Sola” által vezérelve méltó az emlékezés, ha megvizsgálom magam: tud-e engem is tisztítani a **Szentírás?** Miben tisztított, miben újított meg reformáció havában? Méltó emlékezés, hogy számot vessek: mit jelent személyesen nekem a hit, a kegyelem és Krisztus?! **Di-csőseget Istennek** csak ezek elsődleges ismeretével adhatok.

Friderikusz Nándor

AZ ÚRRAL AZ ÚTON

Gondolatmorzsák egy nyári tábor tükrében

„Uram, mutasd meg nekem útjaidat, taníts meg ösvényeidre.” (Zsolt 25,4)

Egy élménydús nyári táborhoz számos tényező szükséges. Nem elég a gyönyörű magyar táj, a Bakony szépsége, nagy szükség van egy rendkívül tapasztalt és elhivatott túravezetőre - ő nem más, mint Stampelné Géringer Márta Tanárnő, aki évek óta a természetjárás motorja a Talentumban. Kellenek a lelkes tanulók és az ő tettekre szütleik. S nagy szükség van az iskola támogatására is.

De mindez mit sem ér, ha Isten nincs velünk és nem fogja kezünk.

Minden egyes kilométert (mind a

hatvanötöt!) Ővele együtt tettünk meg. Mindkét szálláshelyen ott volt velünk. Ő rendelte ki a jó időt, a segítőkész embereket, a rendezett körülményeket. Ő teremtette a gyönyörű tájat, a változatos állatvilágot, az éjszakai égbolt csillagmilliárdjait. Tehát mindig volt miért hálát adni az esti áhítat keretében. Ezek az alkalmak lehetőséget adtak a lelki töltekezésre, ismeretbővítésre, sőt komoly teológiai vitákra is.

Tanulóink személyes beszámolói is azt bizonyítják, hogy túrázni Istennel a legjobb:

„Nekem több szempontból is nagyon tetszett ez a tábor, de lelkileg is nagy feltöltődést jelentett. Nagyon jó volt a barátaimmal és tanárainkkal az iskolán kívül is egy hetet együtt tölteni. Annak is örültem, hogy a tavalyi nyolcadikosokkal még egyszer találkozhattunk. Rengeteg jó élményt szereztem, és bár fizikailag nehéz, de lelkileg pihentető volt. Szerintem ez a tábor volt a nyaram legélménydúsabb hete. Az elején még izgultam, hogy nem fogom élvezni, vagy nem fogom bírni a tempót, de a végén már alig akartam hazamenni. Ez részben az élmények miatt, de részben a társaság miatt volt. Olyan jó volt látni, ahogy mindenki segít a másikon, s ha kellett mindenki együttműködött.

Nagyon sokat játszottunk, nevettünk és beszélgettünk. A napot mindig egy rövid, de elgondolkodtató áhítattal zártuk. Ilyenkor hálát adtunk Istennek a napért és az élményekért. Az egyik személyes élményem, hogy amikor már nagyon elfáradtam, akkor imádkoztam, hogy Isten segítsen meg, A végén elbeszélgettem a többiekkel és annyit nevettünk, hogy szinte semmiségnek tűnt a túra. Nekem ezért tetszett ennyire a vándortábor, és tényleg mindenkinek tudom ajánlani.”

Szentes Luca 8. osztályos tanuló

„Idén a Zselicbe vezetett utunk egy csapat felső tagozatossal. Kísérő tanáraink Stampelné Géringér Márta néni és Érsek Kati néni voltak, valamint két szülő.

Az első szállásunk a Vinye Öregbakony Turistaház volt, a második pedig a Bakonybél-Erdei Iskola volt Bakonybélben.

Minden napra jutott program. A legizgalmasabbak: megnéztük a Cseszneki várat, érdekes előadást hallgathattunk meg a denevérekről, a Pannon Csillagdában izgalmas vetítést láthattunk a naprendszeréről és a világegyetemről.

Minden este volt áhítat, és reggel reggeli torna. Reggel még fáradtak voltunk, de felfrissített minket a torna, amit Kati néni tartott, mint az áhítatokat, többek között. Én nagyon szerettem ezeket az alkalmakat, beszélgetősen zajlottak, jók voltak a témák és a társaság.

Még az utolsó este tartottunk egy különleges áhítatot a Köves-hegyi kilátó tövében. utána még a szálláson

egy táborzáró alkalmat is tartottunk. Köszönjük szépen a szervezést!”

Farkas Erzsébet Eszter
7. osztályos tanuló

Az egyik túraúton a következő gondolatot olvashattuk a túrajelzés mellé tűzve:

„- Sokáig tart még az út? - kérdezte a boldogtalan.

- Sokáig! - felelte a boldog.”

Megnyugtató érzés, hogy életutunkon, akár csak az erdőben, egyértelmű túrajelzéseket találunk, ha figyelünk Isten szavára.

Érsek Katalin

NAPKÖZIS HITTANTÁBOR

2022. június 20-24.

„Taníts akaratom teljesítésére, mert te vagy Istenem!” (Zsoltárok 143, 10)

2022 június 20 - 24-ig tartott a gyermekek és általunk is várva várt napközi gyermektábor, melyet a Székesfehérvári Belvárosi Református Gyülekezethez tartozó állami általános iskolákban hirdettünk meg. 78 alsó tagozatos gyermek vett részt. A tábor 95 főre egészült ki a fiatal segítőkkel és hitoktatókkal együtt.

A hét témája Ruth könyve alapján az Istennek való engedelmesség volt.

Szász Tünde hitoktató mondta el az első napon Elimélek, Naómi, és fiaik, Mahlon és Kiljon történetének kezdetét, amikor a jobb megélhetés reményében Moáb földjére költöztek. A bálványimádó moábita nép között élve a fiúk megházasodtak,

így került a családba a történet főszereplője, Ruth. A korosztály szerinti csoportos foglalkozásokon a gyerekek elkészíthették a család költözését ábrázoló makettet. Délután pedig közösen leporelló füzetet készítettek minden gyermek, amelyre felragasztották a hét aranymondásait, amelyeket minden nap felmondhattak a fiatal segítőknek. Még a legkisebbek is megtanulták a bibliai idézeteket.

Konrád Ferenc hitoktató folytatta kedden a történet elmondását Ruth döntéséről, mellyel nemcsak az anyósát, Naómit, hanem az élő Istent is választotta. A csoportfoglalkozásokon ismét előkerültek a színesek, ollók és a Milton kapocs is, hogy a mozgatható szereplők útját szemléltetni tudjuk. A délutáni kézműves foglalkozáson sárga selyemszalagból ragasztottunk kalászt, hiszen a gabona az egész történetet végigkíséri. Sportolásra is volt lehetőség: a fiatal segítők sorversenyt szerveztek a gyermekeknek.

Szurdán Balatonszéplak –Felsőre kirándultunk vonattal. Ez nagy élmény volt a gyermekeknek azért is, mert volt olyan gyermek, aki most vonatozott először. Az idő is megfelelő volt, nagy örömmel fürdöztek a gyermekek. Félkört alkotva a vízben figyeltünk arra, hogy mindenki látható legyen, és az Ezüstpart ezen szakaszán sekély vízben fürödtünk. Jó választás

volt ez a strand, nem volt túlzsúfolt, és hatalmas fák adtak árnyékot. A vízparton Haukiné Szabó Rózsa hitoktató mondta el a gyermekeknek, hogy hogyan viselte Isten gondját Ruthnak és Naóminak Betlehemben a visszaköltözés után. Fontos, hogy a gyermekek már ebben a korban megértsék, hogy Isten gondoskodik a gyermekeiről, akik rábízzák magukat. Az aranymondás így hangzott: *„Áldott az Úr, napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk.”* (Zsoltárok 68, 20).

Csütörtökön Boáz és Ruth megismerkedéséről beszéltem a gyermekeknek a templomban. A történetet képekben is megjelenítettem. Az aznapi epizód arról szólt, hogy Ruth engedelmeskedett anyósának, amikor ő arra tanította, hogy hogyan viselkedjen Boázzal. Az aranymondás így szólt: *„Ti ifjabbak, engedelmeskedjétek az idősebbeknek!”* (1. Péter 5,5) A délutáni foglalkozásokon lehetett meghívót készíteni Boáz és Ruth esküvőjére, amit szalaggal kötöttünk át és a nagyobbak ráírták a bibliai idézetet: *„Mert ahova te mész, oda megyek, ahol te megszállsz, ott szállok meg, néped az én népem, Istened az én Istenem.”* (Ruth 1, 16 b). A másik lehetőség, ami szintén tetszett a gyermekeknek, a spatulaház készítése volt.

A munkájukat ki is festették.

A pénteki napon Hegyi Laura hitoktató beszélt Boáz és Ruth házasságáról és a gyermekáldásról, Obédáról, aki Jézus családfájában szerepel. Az Ige ez volt: „Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik!” (Zsoltárok 37, 5). Az utolsó délutánon egy tenyérnyomatos családfát készítettünk, amelyet a templomban vasárnapra ki is függesztettünk, jelezve, hogy mi is Isten családjába akarunk tartozni és egymás testvérei lenni.

Köszönjük a táborért mondott imádságokat, mert nagyon éreztük Isten áldását a munkánkon.

Óriási dolog, hogy ennyi gyermek és fiatal egy héten keresztül folyamatosan halhatta Isten Igéjét, együtt énekelhettünk, a gyerekekkel együtt zenélhettünk, szép munkákat készíthettek a gyermekek és a finomságokban sem volt hiány.

Hála érte az Úrnak!

Szabó Judit Márta hittantoktató

VÉGTELEN UTAZÁS

Tini tábor, Nagyveleg - augusztus 15-20.

Idén második alkalommal szerveztük meg a gyülekezet Tini táborát, ahol az 5-8. osztályos fiatalok vehettek részt a város iskoláiból augusztus 15-20. között.

A táborban egy nagyon izgalmas témát jártunk körbe, Pál apostol nyomába eredtünk, ezért a tábor a Végtelen utazás nevet kapta. Ezen a különleges utazáson nem csak mi, hitoktatók vettünk részt a gyerekekkel, hanem számos fiatal és meghívott vendég is elkísért bennünket!

Első nap a megérkezés, csapatépítés, szabályok ismertetése kapott nagy hangsúlyt. A táborot Szász Tünde nyi-

totta meg, az áhítaton arra a kérdésre kerestük a választ, hogy Hol vagy Ádám? Hol vagyunk mi most valójában, milyen szívvvel, lelkülettel érkezünk meg a táborba? A délután folyamán a fiatal segítők pedig izgalmas játékokkal készültek a gyerekeknek. Második nap két meghívott vendég érkezett hozzánk Pervai Andrásné Eszter és Pervai András személyében.

Ők ketten személyes példájukon keresztül beszéltek arról, hogy milyen meghatározó szerepet töltött be az életükben Isten, hogyan hívta el őket, hogyan vezette őket egymáshoz. Saul megtérés keresztül beszélgethettünk arról, hogy hol van a mi utunk, merre tartunk.

Szerdán a Balaton partján tölthettük együtt a napot, és élvezhettük a meleg nyári időt. Este Konrád Ferenc tartott áhítatot Pál liztrai útjáról. Megtanulhattuk az alkalmon keresztül, hogy a népszerűség felelősséggel jár, és nem tart örökké, nekünk keresztényeknek pedig Isten tükrében kell, szabad népszerűnek lennünk.

Csütörtökön ismét Konrád Ferenc szolgálatában hallhattuk Isten Igéjét, ezúttal Pál filippi élményeiről. Megtanulhattuk, hogy mindnyájunknak szükségünk van pihenésre és feltöltkezésre, erre leginkább a felebarátaink körében van lehetőségünk.

Pénteken ismét egy meghívott vendég érkezett hozzánk Miskolcra Kirok Eszter, aki Pál hajótöréséről mesélt nekünk. A történetet egy érdekes játékkal kezdte, ami azt szemléltette, hogy a közösség hogyan tud bennünket megtartani. A téma fő üzenete az volt, hogy a veszélytől való megmenekülés akkor is közösségi ügy, ha csak néhányan okozták a veszélyt. Fontos az összetartás.

Az utolsó napon, szombaton arról be-

széltem a gyerekeknek, hogy ők hogyan lehetnek tanítványok, mit jelent egyáltalán tanítványnak lenni. Fontos, hogy mindig párbeszédben legyünk Istennel az imádságon keresztül, és hallgassuk meg, hogy Ő milyen küldetést szán nekünk. Sokszor a kis tettek is elegendőek ahhoz – egy mosoly, segítség, pár kedves szó –, hogy Krisztus tanítványaként tovább vigyük az Ő jóhíréit. Mindannyiunknak feladata van a világban, tegyük hát meg, amit Isten ránk bízott!

A hét folyamán az igei alkalmak mellett lehetőségünk nyílt sportolásra, társasozásra, beszélgetésre, kézműveskedésre is. Esténként Szász Tünde tartott áhítatokat, valamint minden este meghallgathattuk egy-egy fiatal ifis bizonyágtételét. Megindító volt, hogy ők milyen bátran beszéltek személyes félelmeikről, bűneikről, Istennel való kapcsolatukról. Köszönünk minden imádságot, fohászt, adományt, amit a Gyülekezetől kaptunk, éreztük Isten áldását a tábor minden percében! Hisszük, hogy ezzel a tábormal változást hozhattunk a fiatalok életébe, és megmutathattuk, hogy Isten tanítványának lenni csodálatos dolog!

„...nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” (Róma 9,16)

Hegyí Laura hittanoktató

ÚTONJÁRÁS

2022. augusztus 01-07., Tahi - többgenerációs nagytábor

„A keresztyén ember egyszerre bűnös és megigazult, úton járó és célba ért”

(Luther Márton)

Az üdülésünkéből hazaérve éppen csak a ruháink kimosására, a bőrönd újra pakolására volt időnk, hogy aug. 1-én utasainkkal elinduljunk Tahiba a Sion Hegyére, a gyülekezeti táborunk helyszínére. Fiatal koromban kétszer is jártam már ezen a konferenciatelepen csendeshéten, mégis (hála Istennek) teljesen kiesett az emlékezetemből a tábor terepviszonya: két hegy, közte a völgy. Egyik hegyen szálláshelyek épülete és a kápolna, másik helyen ugyanez, de kápolna nélkül. Ez utóbbiban laktunk a férjemmel. A völgyben az ebédlő, kávézó, valamint a szolgálók esti megbeszélésére alkalmas helyiség volt. A hegyekre lépcsősoron kellett felmenni. Mindez kicsit ijesztően hatott számomra, mert bottal, és fájdalom boka-porcokpórással érkeztem a táborba. A szállásfoglalás után a va-

csora és az esti áhítat következett.

Az esti áhítatok összefoglaló címe: **Majdnem keresztyén**, a délelőttieké: **Megtúrt bűneink**. Esténként a megtérés akadályairól, nehézségeiről hallhattunk, amelyek megnehezítik az ember számára Krisztus követését, önmaga feladását.

A kedd-szerda esti alkalmakkor Végh Tamás lelkipásztor úr Lukács 9.57-62 igerész alapján figyelmeztetett, hogy a tanítványságnak ára van, és nem mi szabjuk a feltételeket Krisztus követésében. Csütörtök este Nagy József Mihály tápiószelei lelkipásztor úr a gazdag ifjú története által (Márk 10.17-27) mutatta be, hogy a megváltásnak csak egyetlen módja van: az Úrban vetett hit, felismerve bűnösségünket.

Szűcs Zsolt lelkésztestvérünk pénteken a gonosz szolga példázatával

a megbocsátani nem akarás, szombaton pedig a testiségbűne (Márk 6,14-29) által behálózott ember megköttözöttségének életveszélyére figyelmeztetett bennünket.

Hétfőn este és a többi nap délelőttjén Szász Zoltán lelkipásztorunk azokból a bűnökből állított elénk nehányat, amelyekkel jól megvagyunk, észre sem vesszük, nem tudatosítjuk, megtért létünk ellenére sem (istentelenség, aggodás, türelmetlenség és ingerlékenység, ítélkezés, világiasság)! A délelőtti alkalmak után kiscsoportokban beszéltünk a hallottakról. Amint hallottam, mindenütt aktívan kapcsolódtak a testvérek az adott témához.

Az étkezéskor „előírás” volt, hogy mindig máshová üljünk, hogy minél jobban megismerjük egymást.

Étkezés előtt az asztalnál hangosan olvastuk lelkipásztorunk felesége, Tünde által magasra tartott papírra írt aznapi új mondatát a 127. zsoltárnak. Mire eljött a búcsú napja, többé-kevésbé már kívülről mondtuk az egészet.

Ebéd után pihenés, szabadidő program következett. Egyik ilyen alkalommal a jelentkezők elmentek Szentendrére megnézni a Skanzent. Nagyon kedves program volt az esti előadások után következő alkalmak.

Érkezésünk napjának estéjén Pervai

András és felesége Eszter gondoskodtak játékosan az összeismerkedésünkről. Szerdán is Ők biztosították a vidámságot különféle játékokkal, pl. bibliai jelenetek bemutatása csoportonként.

Kedden Agyagási Áron tett bizonyosságot litván feleségével. Austéja őszintesége megható volt, ahogy beszámolt arról, hogyan találkozott az Úrral, és adta át életét teljesen Istennek.

Csütörtökön kárpátaljai testvérek mutatkoztak be hatan. Egy kicsit féltéken, megilletődöttséggel beszéltek helyzetükről, magukról. Nagyon fontos, hogy ha ismeretleneket látunk a gyülekezeti alkalmakkor, menjünk oda hozzájuk, üdvözljük őket. Nagy szükségük van erre, hogy érezzék irántuk való szeretetünket, segítő szándékunkat, hogy egyre hamarabb otthonuknak érezzék a gyülekezetet.

Pénteken Kohusné Margitka tett bizonyosságot arról, hogyan gyógyította meg őt az Isten a félelmetes betegségből.

Szombaton a Parall család engedett bepillantani az életükbe. Isten dicsősége ragyog a hat gyermekén és a szülőkön. A 128. zsoltár sorai jutnak eszembe, ha rájuk gondolok: *„Feleséged olyan házad belsejében, mint a termő szőlőtő: gyermekeid olyanok asztalod körül, mint az olaj-*

facsemeték. Ilyen áldásban részesül az az ember, aki féli az Urat.”

Végül, még a tábor hangulatáról, közérzetemről. Jó volt látni, hogy van lehetőség, alkalom egymással beszélgetni: étkezés közben, a kertben a padokon. A szállásunk teraszán a takarodó időpontja terelte be a beszélgetőket nap, mint nap. Jó volt gyönyörködni a kicsikben, a nagyobbakban, ahogy egymással is játszanak, beszélgetnek.

Csoportvezetőként én is részt vettem a tábor szervezési időszakában a tábor alatti és utáni megbeszéléseken. Láthattam, hogy micsoda szervezési munka előzi meg, hogy kezdődjön a tábor. Amikor megérkeztünk a táborba, több figyelmes jele volt, hogy itt várnak minket. Jónéhány ifis ragadta ki a kezekből a táskákat, hogy a szobákba vigyék. A szobánk ajtaján díszes névtábla jelezte, hogy jó helyen járunk. A rengeteg kellék elkészítve a kicsikkel való foglalkozáshoz.

Hálásan köszönöm mindnyájunk nevében:

Szász Zoltán lelkészünknek minden napra kiterjedő komoly igei szolgálatait, mindenre való figyelését. Ugyanígy megköszönöm, a felkért lelkészek tanítását.

Csepregi Tibornak a nagyszerű szervezését, azonnali probléma-megoldását.

Szász Tündének az odaadó szolgálatát, immáron a harmadik táborozásakor, a lányainak a segítségét kellékek készítésében. Ráadásul Tündét ezután még az ifisekkel a negyedik táboroztatás várta 40 gyerekekkel.

Olyan öröm volt számomra Köveshegyi Zsuzsa orvosunk meglepetése: felajánlotta, hogy mindennap megjelenik a mi hegyünkön a szobánkban egy szurival, hogy ne fájjon a lábam. Nagyon köszönöm a hűséges jelenlétét a táborainkban, Kovács Márti segítségével együtt. Valóban csodaként éltem át, hogy a tábor alatt megszűnt a lábfájásom. Agyagási Áronnak köszönjük, hogy a műszaki eszközök működésében nem volt probléma. Végezetül még azt is elmondom, hogy olyan lelki feltöltődést kaptam ez alatt a hét alatt, hogy olyan érzésem volt sokáig, hogy a tábor két hétig tartott. Ha azt kérdezné valaki tőlem, hogy hol voltam a nyáron, nem azt mondanám, hogy Horvátországban, hanem Tahiban.

Fábiánné Éva

„Ne olyan egyházat akarjunk amelyik a világgal együtt mozog, hanem olyat, ami megmozgatja a világot.” Gilbert Keith Chesterton

BIZONYSÁGTÉTEL

Boldog ember az, aki az Urat féli, sok örömet talál parancsolataiban.
(Zsoltárok 112,1)

Friderikusz Nándorné, Ilo-
na vagyok. Férjem a Belvá-
rosi Gyülekezet exmisszusa
(gyülekezeti szolgálatra ki-
rendelt teológiai hallgató),
én általános iskolai magyar
tanár vagyok. Három gyer-
mekünk van, mindhárman
egyetemisták.

Hála az Úrnak, hogy meg-
adta nekem, hogy ma már
többet élhettem vele, mint nélküle, hi-
szen 27 éve vagyok Isten gyermeke,
25 éves korom óta. Ha csak egyetlen
pillanatig adatik meg az Úrban élni,
a legtöbbet kapjuk meg, amit ember
valaha kaphat az életében.

Soha nem kételkedtem Isten létében.
Természetes módon volt jelen val-
lásos családként életében. Amolyan
ünnepi, vasárnapi keresztyéni,
templomba járó család voltunk. Hit-
tük, hogy van Isten, még imádkoztunk
is Hozzá, ritkán, főleg karácsonykor,
húsvétkor még a Bibliánk is előkerült.
Gyermekkoromban, a 80-as évek-
ben nem beszéltünk a hitről egymás
között sem az iskolában, sem a csa-
ládban, sőt igyekeztünk Isten nevét
elhallgatni, ki ne derüljön, bármi kö-
zünk is van Hozzá. A konfirmációm
is inkább félelemmel, mint örömmel

volt teljes, és „letudva”,
nem is igen kíváncsi voltam a
templom környékére sem.

Isten azonban nem mon-
dott le rólam, mindig kül-
dött kedves, hitben járó
testvéreket, akik élesztget-
ték gyenge hitemet. Hit-
ébresztő konferenciákon
vettem részt, főiskolásként
tagja voltam a Keresztyén

Fiatalok Körének, minden héten hall-
gattam az igét a nyíregyházi temp-
lomban. Hiába... A Biblia továbbra is
a jó gondolatok, a szép szavak köny-
ve volt számomra, amit hiába olvas-
tam, nem nyílt meg előttem. Hosszú
évek teltek úgy, hogy azt hittem jó
kislánként, jó emberként Istenhez
tartozom, mert másoknak nem ártok,
szeretettel fordulok mindenki felé,
segítőkész vagyok, jóindulatú és kész-
séges; Isten pedig szeretem, Ő pedig
viszonszeret engem. Elképzeléseim
tévesek voltak, mert ugyan Isten vég-
telen szeretettel szeretett engem, én
a magam javát kerestem az Ő szer-
tetében, a magam útja szerint jártam
az utam, a magam által szabott ren-
det követtem, a magam vezérelte ma-
gyarázatot adva minden döntésemre.
Mígnem, már házasként, tanárként,

fiatalemberként Isten igéjében azt olvastam: „Élsz, pedig halott vagy!” (Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy.” Jel. 3,1) Megrendítő volt arra gondolni, hogy az az élet, amit élek a halálba vezet, sőt már most halottként tekint rám Isten...

Az Úr gondoskodott, hogy válaszokat kapjak a kérdéseimre egy ifjúsági csendesnapon Szabolcsbákán, ahol először hallottam arról, hogy mi a megtérés, az újjászületés, hogyan lehetek halott emberből élővé. A negyedik napon tört össze a szívem, és vittem Isten elé az egész addigi életem, mely nem volt jó, sokkal inkább bűnökkel terhelt, Istent semmibe vevő, céltévesztett, rossz irányba futó élet a halál felé.

Attól az imádságtól kezdve van örök életem. Attól a pillanattól vagyok az Úré teljesen. Az a pillanat az új élet kezdete lehetett az életemben. És igen, minden Istennel töltött idő többet ér, mint amit nélküle éltem.

Megtérésem óta valóban mindent másként látok, másként élek meg. Kaptam szolgálatokat is, főleg a gyerekek körében: gyerekórákat, családi hetünkön foglalkozásokat tarthattam, gyermekműsorokat szervezhettem ünnepi alkalmainkra, a felnőttek között bibliaórát, imaórát vezethettem; a biatorbágyi misszi-

óban a Bárkás-szolgálatban vihetem az Urat a gyerekek felé.

Isten szeretete mindenek feletti.

Áldásai, fenyítései ugyanúgy a javamat készítették ebben a 27 évben. Örömmel mondhatom, Övé az életem, és ennél többet nem kívánhatok senkinek: „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” (Jn 17,3)

Szeretettel ajánlom a Testvéreknek a következő verset, amely azt a pillanatot teszi szívközelivé, amikor újat kezdhetünk Istennel, Lelke segítségével megismerhetjük Jézust, aki által örök életünk lehet. Isten hív, ragadjuk meg a pillanatot, kezdjük újat Vele:

Ecsedy Aladár: Megismerni Téged...

Megismerni Téged: ez az örök élet!

Ez az igaz, örök boldogság.

*Téged megtalálni, mindig Veled járni,
És Tebenned elrejtőzni: a mennyország!*

*Megismerni jobban, amíg a szív dobban,
Megismerni égi lényedet.*

*Isten szent Báránya, ég és föld Királya,
Soha, soha el nem múló szent szeretet!*

*Isten áldott Lelke, jöjj bűnös szívembe!
Hadd ismerjem Jézust igazán!*

*Merüljek el Benne, a szent végtelenbe,
Aki nékem megszerezte égi hazám!*

IMÁDKOZÓ SZÜLŐ

„Szüntelen imádkoztatok! Mindenben hálát adjatok, mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által tihozzátok.” (1Thessalonika 5,17-18)

Anyának (szülőnek, gondviselőnek) lenni életre szóló küldetés, mindig azok maradunk, ha egyszer azzá válunk. „Felnőttem” – mondta fiam -, de én anya maradtam. Anyaként is fel lehet nőni, de kinőni belőle soha...

Újra itt van az ősz. Ez az én életemben, különösen mióta gyermekeim vannak, mindig

egy új időszámítás kezdete. Nem csak költöző madaraink, hanem gyermekeink is kirepülnek. Naponta „fészekre járók”, vagy csak hetente, esetleg még ritkábban. Mindig csodálatra készítenek a teremtett világ élete, ritmusa, melyek az emberi létben visszatükröződnek.

Nehezen éltem meg, amikor Zita lányunk 7 évvel ezelőtt Pécsre költözött. Gyógyír volt anyai szívemnek, hogy 4 évvel fiatalabb fiunk akkor kezdte középiskolai tanulmányait, így nem maradtunk gyermek nélkül. Amikor utazott, kísérte az egész család a pályaudvarra. Ahogy indult a busz a 3 órás útra, rajta kedves gyermekemmel, olyan messzire és olyan

hosszú időre, nálam bizony az elválás gyakran sírásba torkolt. Az azóta eltelt évek alatt sokat erősödtem. Ma már gyermekeink – nagy örömmre – jóval közelebb, Budapes-

ten élnek, tanulnak, dolgoznak, és hetente hazajárnak. Jó érzés tudni, hogy az otthon menedék számukra, egy biztos pont, ahol mindig sze-

retettel várjuk őket, ahol még mindig lehet és jó gyermeknek lenni.

A közelmúltban, egy este a vasútra kísértem lányomat, egészen a vonatig. Nem volt sok felszálló utas, hamar kiürült a peron. Akkor érkezett sietve egy másik anyuka a lányával. Ilyenkor gyors elköszönés, puszti ölelés, és máris csak az üvegen át láthatjuk egymást. Ketten álltunk ott, mi, anyák... az a másik anya viszont már legalább 80 éves volt - és ketten integettünk a távolodó vonat után. Ilyenkor mindig kérem Isten áldását és gondviselését, vezesse, óvja és kísérje Őket az Útjukon. Gondolkodtunk-e már azon,

miért integetünk annak, akitől előtte már elbúcsúztunk? Azon, hogy mit gondol és érez egyik, és mit a másik? Aki utazik, és aki marad? Kifele jövet, a vasúti parkolóban szülők beszélgettek páran. Mellettük elhaladva a következőt hallottam: „soha nem mondtam el nekik, milyen szomorú vagyok, amikor elmennek, nem akartam őket ezzel terhelni” Hát ekkor született meg bennem a gondolat...

Istennek hála volt és van alkalmam mindkét oldalon megélni és megtapasztalni ezeket a kérdésekre a választ. Az Úr kegyelméből még ma is gyermek vagyok, lehetek. Amikor hazalátogatok a szüleimhez (sajnos ritkábban, mint ahogy szeretnék) várnak, örülnek, ölelnek, szeretnek, ha eljövök, anyám könnyezik (úgy látszik ez családi örökség), állnak a kapuban és integetnek... ez a kép a szívemben örök.

Gyermekkori emlékeimben előttem van, amikor édesanyámmal nagyapámat látogattuk meg, aki a legidősebb lányával és családjával élt. Nagyapám özvegy, a háborúban megrokkant, kemény, szikár ember volt még idős korában is. Búcsúzásakor mindig megkérdezte: „mikor jössz leányom?”

A hit ajándékát 7 éve kaptam meg az Úrtól. Az imádkozó lelkiületű, hívő asszonyok, őseim, követen-

dő példaként élnek előttem. Anyai nagymamám és nagynénéim, nagy – férjem édesanyja, aki 93 éves koráig élt közöttünk, s ma már édesanyám is. A sort jelenleg én zárom. *„Az utódok szolgálják Őt, beszélnek az Úrról a jövő nemzedéknek.”* (Zsolt 22,31)

A gyermekért való imaharc elkezdődik már a fogantatás előtt, és ez elkísér bennünket életünk végéig. Ima, hogy Isten nyissa meg a leendő anya méhét, ima a születésért, az egészségért, a fejlődésért, imák betegségek idején, imák a befogadó közösségekért, barátságokért, ima a pedagógusokért, óvodáért, iskolákért, ima a tanulásban való helytállásért, kitartásért, ima az útkeresésért, annak megtalálásáért és az azon való megmaradásért, a párvalasztásért, ima a hitükért (egyik sem természetes, ha megadatik).

Emberi természetünknel fogva sok mindenért tudunk aggódni, de az Ige azt mondja, hogy „semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben, mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt” (Filippi 4,6). Micsoda ajándék, akinek nem egyedül kell küzdenie, a terheket hordoznia. De párban sem egyedül. Áldás az életünkön, ha a házastársunkkal együtt

tudunk helytállni a megpróbáltatásokban, egymást szeretve, erősítve, bátorítva, támogatva, hiszen ezért kaptuk egymást, ajándékba.

Igen, a hármaskötélre gondolok, az Istennel kötött szövetségre, ami mindennél erősebb. Az Istenbe vetett hit fontosságára, az ima erejére. Nélküle, Tőle távol, sérülékenyek, kiszolgáltatottak, elveszettek, erőtlének, boldogtalanok, magányosak vagyunk. Vele, mellette, mint amikor a sűrű sötét felhők szétoszlanak, csodásan kék lesz az ég, kisüt a nap, árad a fény, az éltető, testet-lelket melengető. *„Mert nem veti meg, és nem utálja az elesettek nyomorúságát, nem rejti el orcáját előlük, segélykiáltásukat meghallgatja.”* (Zsolt 22,25).

Isten ajándéka, hogy soha nem vagyunk egyedül. Az élet minden terhe, kétsége, kérdése, küzdelme az Ő kezébe tehető – mert ezt kéri tőlünk – adjuk Neki! Hiszen Ő az, aki igazán ismer minket. **Ha hittel kérünk, mindig meg fogjuk kapni azt, amire szükségünk van!**

Isten meghallgatja a másokért mondott imádságainkat is, sőt, szerintem örül neki. Imádkozó ember, imádkozó házaspár, imádkozó család, imádkozó közösség és gyülekezet, imádkozó nemzet – kedves, megtartásra érdemes az Úr előtt! Legyünk mi is ilyenek!

A legtöbb és a legértékesebb, amit valaha is adhatunk. *„A föld legvégéig mindenkinek eszébe jut az Úr, és megtérnek hozzá.”* (Zsolt 22,28).

Hálás vagyok, hogy eltökélt szívű, imádkozó, kétszeresen is gyermek (az Úré és szüleimé), feleség, anya, testvér, keresztanya, rokon, barát-barátnő, munkatárs, ismerős lehetek. Köszönöm a kipróbált, imaharcos anyákat, társakat, akiket az Úr mellém állított. Isten útjai kifürkészhetetlenek, mondjuk. De nem is kell fürkésznie annak, aki vele él, vele jár. Ő szól hozzánk, tanít, vezet, fedd, vigasztal, erősít, bátorít, ha kell. Beavat terveibe, ha olvassuk az Ő igéjét, mindenről tudhatunk, amit tudatni akar velünk. Azt, hogy hogyan és mikor viszi véghez, az Ő titka, de ha megígérte, az úgy lesz – és mindenért egyedül Övé a dicsőség!

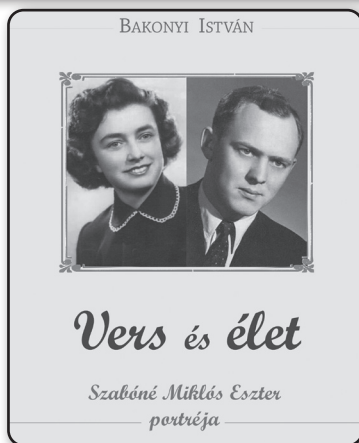
„Bölcs terveit megérleli, rügyet falkaszt az ág, s bár mit sem ígér bim-baja, pompás lesz a virág. Ki kételkedőn boncolja őt, annak választ nem ad, de a hívó előtt az Úr megfejtí önmagát.” (770. dicséret)

„Rólad szól dicséretem a nagy gyülekezetben, teljesítem fogadalmaimat az istenfélők előtt.” (Zsolt 22,26)

SZUBJEKTÍV JEGYZETEK EGY KÖNYVBEMUTATÓRÓL

Emlékszem arra a pillanatra, amikor Szabóné Miklós Eszter megkeresett az ötlettel. Azaz az ötlettel, hogy az idén 60 esztendőős lányát, Erikát szeretné meglepni egy olyan könyvvel, amely saját életéről szól, annak a közép-pontba állításával, hogy adózzanak a tragikus körülmények között, még Erika kislánykorában elhunyt édesapa emlékének. Én egy életútinterjúra gondoltam, hiszen korábban megjelent néhány interjúkötetem is. Eszti néni először egy családi könyvet szeretett volna. Ismervén sorsát, hitre jutását és közismert versmondó küldetését, én meg úgy gondoltam, hogy mindezek a tények indokolttá teszik, hogy egy hivatásos könyvkiadó gondozza az anyagot. Megkerestem Kaiser László költőt, a Hungarovox Kiadó vezetőjét, és ő igent mondott az ötletre. Röviden ennyit a **Vers és élet** megszü-

letésének körülményeiről. S még az teszem hozzá, hogy ez a sors olyan, hogy benne van közelmúltunk, a huszadik század és jelenünk sok-sok összetevője is. Egy ember élete, elválaszthatatlanul a magyar valóság számos elemétől. A közelmúltban ezt a könyvet mutathattuk be a Széchenyi utcai gyülekezeti házban, egy rendhagyó nyugdíjas klub összejövetelen, igen népes közönség előtt. A nyugdíjas klubot vezető Pétervári István bevezető szavai után Szász Zoltán lelkipásztor mondott köszöntőt. Eljött Kaiser László is, aki részletesen bemutatta a kötetet. Felejthetetlen élmény, ahogy aztán a könyv főszereplője megszólalt: versmondással, lelki útravalóval, ünnepélyes hanggal és tiszta lélekkel. Egy hosszú és küzdelmes élethez fűződő tanúságtétellel.

Bakonyi István

FÉRFI NAP

Mert nem az a kipróbált, a ki magát ajánlja, hanem a kit az Úr ajánl.
2Korinthus10,18

A nehéz idők erős férfiakat formálnak. Az erős férfiak jó időket hoznak el. A jó idők gyenge férfiakat termelnek. A gyenge férfiak nehéz időket hoznak el.
G. Michael Hopf, „Akik maradtak” c. postapokaliptikus regényéből

Nagyon hálás vagyok az Istennek, hogy újra férfi csendesnapot szervezhettünk a gyülekezetben. Dicsőség neki, hogy a jelentkezők száma több mint 60 fő volt. A témaválasztásnál kevésbé lehetett volna jobb ötlettel előállni, mint a „NEHÉZ IDŐK, ERŐS FÉRFIAK” – címet.

Szász Zoltán lelkipásztorunk köszöntötte a résztvevőket a Zsidókhoz írt levél 2, 1-3-mal. Ami különösen hangsúlyos volt a mai időnkben, de mondhatnám minden időben, „Ezért tehát még jobban kell figyelniük a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk.” Zsidók 2,1

Milyen nagy veszélyei vannak az életünkre nézve, ha nem figyelünk Biblia üzenetére, ha Isten szavát nem vesszük 100%-ig komolyan, és ha nem engedelmeskedünk az olvasottaknak és hallottaknak. Zoltán testvérünk feltette azt a kérdést, hogy „*hogya mi az ami elfolyik az életemből?*”- Rengeteg időt pazarolunk el, számtalan elszalasztott lehetőségéről maradunk le, mennyi időt töltünk a feleségünkkel és a családkkal, mennyire meghatározó az életünkben a lustaság, illetve mi minden osztja meg a figyelmünket az Isten szaván kívül? Milyen nagy

veszélyei vannak az elsodródásnak, gondoljunk csak egy tengeren hánykolódó hajóra. A világ rengeteg mindennel el akar minket sodor ni az Úr közeléből és ennek köszönhetően mások üdvössége sodródik el miattam. És mi a megoldás? – kérdezhetnénk, gondoljunk a hajók esetében a horgonyra, bár a felszínen nem látszik, de stabilan tartja a hajót még a nagy viharok ellenére is. Jézus Krisztus is horgony Zsidók 6,19 nem mindig látszik az Istennel való kapcsolatunk, de stabilan tart. A mi Megváltónk való kapcsolatunk stabilitást, erőt adhat az élet minden helyzetében. Kapaszkodjunk bele minden nap.

A bevezető áhítat után File Attila gyülekezetünk tagja tett bizony ságot Jézussal való kapcsolatáról. Hallhattunk, hogy egy két gyermekes családapa milyen áldásokat tapasztal meg, sokszor olyan helyzetekben amikor elsőre ránézésre minden érthetetlennek és bosszúságnak tűnik. Illetve mesélt Attila, hogy az Úr mennyire gondoskodik az övéiről, hogy egy idegen városban is, ahol a lakhatás még nem volt megoldva, rendelt ki testvéreket, akik befogadták őket ismeretlenül és ezáltal is lettek a gyülekezetünk tagjai.

A nap témájának előadója Dr. Tolnay Lajos szülész-nőgyógyász orvos

volt. A doktor úr Gedeon elhívásán keresztül (Bírák 6:11-32) hívta fel a figyelmünket, hogy milyen fontos szerepet bízott ránk férfiakra az Úr, és hogy a mostani világunkban sajnos mennyire nem vagyunk a helyünkön. Fontos lenne, hogy azzá váljunk, akivé az Isten tenni akar, derék legénynek és erős vitéznek, olyannak, akik az Úrért harcolnak ebben a világban, aki képes az életét az Úrnak adni. Mennyire fontos az Isten iránti engedelmesség, hogy amit mond abban nem kételkedem, hanem egyből megteszem. Lajos összehasonlította Isten népét amikor elhagyták az Urat és idegen népek istenségeit kezdték imádni és bálványozni, mik azok az istenellenes dolgok az életünkben, ami miatt eltávolodtunk az Atyától? Egy olyan korban élünk amikor mindenki azt teszi, amit jónak lát, ahol eltűntek az igazi férfiak és nem töltjük be az Istentől kapott hármas küldetésünket, mint papok, királyok és próféták. A mostani időben minden annyira természetessé vált a számunkra, könnyen elérhető minden és sokszor nem vállalunk felelőséget a dolgainkért, nem hozunk döntéseket. És ennek ellenére, hogy mennyire nem töltjük be az Isten küldetését, Ő mégsem fárad el és utánunk jön és szeretné ha társai lennénk a feladatainkban.

Segíteni akar, hogy visszataláljunk a helyünkre. Gondoljuk végig, hogy mennyire töltjük be azt a feladatot, ahova az Úr helyezett, akár a családban, munkahelyemen, a gyülekezetünkben? Nem kell megijedni, ha elkezdünk Istennek engedelmessé válni, akkor lesznek ellenállások, de az Úr soha nem hagy egyedül, velünk küzd! *„Álljatok ellen az ördögnek és elfut tőletek”*

A sodródás mindannyiunkra jellemző, ha céltalan az életünk, de ha kitűzzük a célokat, azt Isten megáldja és mindig ad hozzá eszközöket, hogy elérjük. Akkor sem kell csüggednünk amikor az Úr várakoztat, nem minden teljesül egyből, de amit

Ő ígér az úgy lesz. – Nézzük csak meg Ábrahám esetében, amikor ígéretet kapott Izsákra. Az viszont nagyon fontos, hogy napi kapcsolatunk legyen az Úrral és engedelmessé válnunk is neki, mert már a bűnesetnél jól látszódott, hogy Ádám nem figyelte Évárát amikor a kígyó beszélni kezdett vele, hol volt Ádám akkor? A Sátán mindig a kommunikációs csatornát vágja el Istennel és embe-

rekkel szemben is. Ezért se féljünk Istennek engedelmessé válni, mert az Úr elhívása megbánhatatlan, fel kell vennünk nap mint nap a küzdelmet, saját magunkkal szemben is. Csak az győz, aki térden állva küzd. Le kell győznöm a fáradtságot, a lustaságot és fel kell vennem a társam terheit is. Rengeteg isteni tulajdonságot kaptunk, és ezért sem kell megijednünk, ha jönnek a nehézségek, mert az Úr még a halál árnyékának völgyében is velünk lesz! Zsoltár 23

Végezetül nagyon hálások lehetünk, hogy Lajos beszámolt több esetről is ahogyan az Úr segítette őt egy olyan szökőkútban, ahol az abortusz mindenna-

pi elvárás az orvosoktól, és ő Isten gyermekeként ez ellen küzd, és ennek köszönhetően rengeteg gyermeket segített már életre, akikről már mások, szülők és orvosok is, le akartak mondani volna! Csak bízzuk rá mindent az Úrra és Ő vezetni fogja az életünket! Hála legyen az Istennek az ő szolgálatáért!

Nagyon nemes feladatot kaptunk az Istentől mi férfiak, viszont hatalmas

felelősségünk is jár ezzel!
Nincs késő, ha most még nem ta-
lálod a helyedet, borulj le még ma
Jézus lába elé, és engedd, hogy

vezesse az életed! Csodákat fogsz
megtapasztalni!

ifj. Czinger Attila

ANYAKÖNYVI HÍREK PÜNKÖSD ÓTA

Megkereszteltek

Amrein Anna, Samu-Miklós Pál, Németh Leila Csenge,
Németh Botond Dominik, Németh Lara Odett, Miklós Csanád,
Kratancsik Judit (felnőtt), Gede Nóra Evelin, Gede Bálint Dániel,
Enyedi Máté, Kiss Koppány, Kiss Várkony

ELHUNYTAK

Dr. Mihály Lajos (88), Adorján Csaba Levente (69),
Daróczi Ignácné szül. Szőke Irén (91),
Nemes Györgyné szül. Darvas Margit Magdolna (79),
Beke Dániel (31), Vad Béláné szül. Bodnár Etelka (82),
Valent Gyuláné szül. Simon Ágota (87),
Berecz Sándorné szül. Takács Márta (83), Orisek József (78),
Kőszegi Ferencné szül. Csanádi Margit (93), Tolnai Dezső (82),
Kránitz Györgyné szül. Király Katalin (86),
Sipos Jánosné szül. Sütő Katalin (77), Kontra Károly (104),
Szalai Lajosné szül. Cseh Judit (87),
Tóth Lászlóné szül. Sajtos Zsuzsanna (82),
Sáfian Gyuláné szül. Kovács Mária (91), Ungár György (82),
Bódás Tamás (82), Somogyi Ilona (96), Vass Ibolya Ildikó (61),
Németh Lászlóné szül. Deres Erzsébet (84).

A KERÍTÉSEN BELÜL

Egy katonai szakasz tagjai a második világháború egyik csatájában elveszítették egyik barátjukat, és szeretnék volna tisztességgel eltemetni. Találtak egy templomot, mögötte temetővel, amit fehér kerítés vett körül. Megkeresték a papot, és megkérdezték, hogy eltemethetik-e barátjukat a templom temetőjébe.

„Katolikus volt?” - kérdezte a pap.

„Nem” - felelték a katonák.

„Akkor nagyon sajnálom” - válaszolt a pap. „A temetőnket az anyaszentegyház tagjai számára tartjuk fenn. De eltemethetik a barátjukat a kerítésen kívül. Gondoskodom róla, hogy gondozzák a sírját.”

„Köszönjük, atyám” - felelték a katonák, és eltemették barátjukat a temető mellett, a kerítés túloldalán.

Amikor véget ért a háború, a katonák még egyszer el akartak látogatni barátjuk sírjához, mielőtt hazautaztak. Emlékeztek rá, hol volt a templom - és a sír a kerítésen kívül. Keresték, de nem találták. Végül felkeresték a papot, hogy megkérdezzék, hol a sír. „Uram, nem találjuk a barátunk sírját” - mondták a katonák a papnak.

„Nos - válaszolt a pap - miután önök eltemették elesett bajtársukat, valahogy nem tűnt helyesnek a számomra, hogy ott legyen eltemetve, a kerítésen kívül.”

„Akkor áthelyezte a sírját?” - kérdezték a katonák.

„Nem” - felelt a pap. „A kerítést helyeztem át.”

Pontosan ezt tette értünk Isten. Nem érdemeljük meg, hogy „a kerítésen belül” legyen a helyünk. Nem érdemeljük meg, hogy a Mennybe kerüljünk, ha meghalunk. Isten azonban kegyelmesen elmozdította a kerítést. Elküldte Fiát, Jézus Krisztust, hogy meghaljon értünk, hogy mi is tagjai lehessünk örökkévaló családjának. *„Békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által. Őáltala kaptunk hitben szabad utat”* (Róm 5,1-2).

Reményik Sándor:

Valaki értem imádkozott

Mikor a bűntől meggyötörten

A lelkem terheket hordozott

Egyszer csak könnyebb lett a lelkem

Valaki értem imádkozott.

Valaki értem imádkozott,

Talán apám, anyám régen?

Talán más is, aki szeret.

Jó barátom vagy testvérem?

Én nem tudom, de áldom Istent,

Ki nékem megváltást hozott,

És azt, aki értem csak

Egyszer is imádkozott.

A gyülekezet állandó alkalmai

SZÉCHENYI UTCA

Vasárnap:

08:00 - 08:30 és 09:15 - 09:50

Imaközösség a Gyülekezeti Házban

08:30 (A három nagyünnepen: 08:00) és

10:00 (online közvetítve!) istentisztelet

Ünnepnapokon és a hónap utolsó

vasárnapján délelőtt úrvacsorás

istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 2. vasárnapján:

16:00 Családosok köre

Minden hónap utolsó vasárnapján:

18:00 Fiatal házások köre

Hétfő: 7:30 Iskolai hétkezdő áhítat a

templomban

Hétfő: 16:30 (Kékkereszt csoport)

Hétfő: 19:00 Férfi imakör

Szerda: Baba-mama kör 09:00 órától,

Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 18:00 Gyülekezeti biblióra

Péntek: 16:00 Serdülő konfirmációi előkészítő

Péntek: 17:00 Ifi

Péntek: 18.00 Női Kör

Péntek: 18:00 Felnőtt konfirmációi előkészítő

Online közvetítés a YouTube-on:

Székesfehérvár Belvárosi Református

Gyülekezet

Facebook oldal:

Székesfehérvár belvárosi református

Gyülekezet

MAROSHEGY

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet

Szerdán: 17:00 Biblióra

Közcélú alapítványaink

– Hit, Remény, Szeretet Alapítvány –

Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Telefon: 22/312-785

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az szja 1-1%-ával!
Református Egyház technikai száma (Szja 1%-hoz): 0066

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

ÜGYINTÉZÉS:

hétfő: 14:00 - 18:00
keddtől péntekig: 8:30 - 12:30
vasárnap: 8:30 -10:00, 11:00 -12:00

LELKÉSZI FOGADÓÓRÁK:

hétfő 14:00 - 18:00
szerda és péntek: 8:30 - 12:30
vagy a lelkészekkel
telefonos egyeztetés alapján
Telefon: 22/312-785,
Mobil: +36/30-630-8801
e-mail: hivatal@albaref.hu,
internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok és hitoktatók:

Szász Zoltán lelkipásztor
Friderikusz Nándor exmisszus
Ellenbruckné Kiss Aranka
hitoktató lelkész
Fórizs Éva hitoktató
Haukiné Szabó Rózsa hitoktató
Hegyi Laura hitoktató
Konrád Ferenc hitoktató
Szabó Judit Márta hitoktató
Szász Tünde hitoktató
Tunyogi-Béber Andrea hitoktató

Gyülekezeti bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021- 42850004

Intézményeink elérhetőségei

Olajfa Református Óvoda:

8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.
Telefon: 22/316-378
e-mail: ovoda@albaref.hu
Vezető óvónő:
Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi u. 20.
Telefon: 22/310-018
e-mail: iskolatitkar@albaref.hu
Igazgató: Szanyó Gáborné

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁR BELVÁROSI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Kiadó: Hit, Remény, Szeretet Alapítvány

Felkészítő szerkesztő: Szász Zoltán; Szerkesztő: Hegyi Laura, Szűcs Gábor

Nyomdai munkák: BEZSIT Bt., Felelős vezető: Farkas István

Feliratkozás hírlevélre: belvaros.szfvaref@gmail.com; A lap elektronikus címe: albaref.bekesség@gmail.com

A Békesség újság önköltséges. Adományokat elfogadunk a lap kiadásához. Köszönjük!